

"Droomwoestijn"

zandzacht loop ik door droomwoestijn
bitter al mijn tranen
ver weg verstuipt het tijdbesef
kan ik mij veilig wanen

mijn stappen gaan verloren
gewist door zandig vlijt
en alles dat ik achterlaat
wat wonden openrijt

ik voel mijn dwalen
zoek oaselijke rust
in zandkleurige gebeden
waar men mijn onrust sust

mijn voeten raken harde grond
als ik ontwaak uit het woestijne
hoe aards de les van werkelijkheid
mij wakker schud uit het dodijne